

ДО
ПРОКУРОРСКА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
гр.СОФИЯ

ВСС-10211/19 04-05-2020

ОТГОВОРИ

ОТ

ДИМИТРИНКА ТОДОРОВА ШКОДРОВА-ГЕОРГИЕВА – кандидат за заемане на длъжността „Административен ръководител – Окръжен прокурор на Окръжна прокуратура гр.Ямбол“ на въпроси, зададени на основание чл.50, ал.1 от Наредбата за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, във връзка с чл.194а, ал.6 от ЗСВ от Директора на Български институт за правни инициативи - София

I. ВЪПРОСИ КЪМ ДВАМАТА КАНДИДАТИ:

1. Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и по-специално на административните ръководители?

Считам, че следва да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите.

Работата на магистратите, служителите и административните ръководители е изключително отговорна и строго специфична – обхваща голям брой дейности и най-вече в голямата си част е свързана с контакти с хора, което налага обща политика за ограничаване на стресовите фактори. Ролята на административния ръководител в това отношение свързвам най-вече със създаване на микроклимат, при който да има предвидимост, която считам за основна предпоставка за нормална работна атмосфера.

Този въпрос е на вниманието и на НИП, който проведе обучение на тема: „Превенция на професионалния стрес и изчерпване. Риск от небалансирано поведение на работното място, свързано с емоционален срив. Запознаване с техники и умения за овладяване и управление на стреса на работното място. Етични стандарти в отношенията между магистрати, съдебни служители и страни по делата в контекста на Burn-out синдрома“.

2. Нужно ли е продължаващото (текущо по смисъла на чл.249, ал.1, т.3

от ЗСВ) обучение за магистрати да стане задължително? По какви теми, според Вас, следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурори и следователи в ОП-Ямбол?

Продължаващото обучение е пряко свързано с повишаване на професионалната квалификация на магистратите, поради което е изключително необходимо. Не считам обаче, че следва да е задължително, защото задължителността не винаги означава ефективност. Тук по-скоро административният ръководител следва да осигури равен достъп на всички магистрати за участие в обученията.

Към момента продължаващото обучение се реализира чрез Обучителния календар на НИП и Обучителния календар на ПРБ за вътрешноведомствено обучение, т.е. такова съществува в системата на ПРБ.

Конкретно за съдебния район на Окръжна прокуратура-Ямбол считам, че е целесъобразно обучение в областта на корупционните престъпления, престъпленията против финансовата, данъчната и осигурителната система, както и за киберпрестъпления, екология и опазване на околната среда.

3. Смятате ли, че прокуратурата трябва да си сътрудничи с неправителствени организации. Ако „да“, в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява подобно сътрудничество?

Сътрудничеството с НПО и към момента съществува в Прокуратурата. То следва да се осъществява по правила, недопускащи създаване на зависимост.

Подобно сътрудничество може да има в областта на трафика на хора, защита на децата, защита от домашно насилие, превенция сред населението срещу разпространението на наркотици, особено сред учениците, в областта на екологията и опазването на околната среда.

4. Смятате ли, че административните ръководители трябва да преминават специализирано обучение с оглед на специфичните правила разписани за тях в Раздел III на Етичния кодекс?

В Раздел III на Кодекса за етично поведение на българските магистрати са предвидени специфични правила за етично поведение на административния ръководител. Не считам, че следва административните ръководители да преминават специализирано обучение. Въпрос за лична мотивация е кандидатстването за определена административна длъжност и

магистратът следва да е наясно с отговорностите, които тази длъжност носи, т.е. последващо обучение не би било ефективно. В случая считам, че административният ръководител следва с дейността си да създаде атмосфера за спокойна работа – ясно разписани правила, които създават увереност за безрезервна подкрепа при точно изпълнение на служебните задължения, както на магистратите, така и на служителите.

5. Резултатите от изследването „Нагласи на магистратите към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, проведено по поръчка на БИЛИ през 2019 г. показват, че 54.5% от прокурорите и 67% подкрепят промяната на чл.126, ал.2 КРБ по отношение на функциите на главния прокурор.¹ Вие виждате ли перспектива и необходимост от такава промяна? Кой, според Вас, би могъл да извършва независимо разследване срещу главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС?

Запознах се с изследването на БИПИ. Личното ми мнение е, че разпоредбата на чл.126, ал.2 от КРБ не се нуждае от промяна. Въпрос на законодателно решение е кой може да извършва разследване срещу Главния прокурор, Председателя на ВКС и Председателя на ВАС, още повече, че в тази връзка Конституционният съд с Определение от 28.01.2020 г. е допуснал до разглеждане по същество искането на Министерския съвет за даване на задължително тълкуване на чл.126, ал.2 от КРБ.

II. ВЪПРОСИ КЪМ ПРОКУРОР ДИМИТРИНКА ШКОДРОВА-ГЕОРГИЕВА:

1. На стр. 18 от Вашата концепция Вие заявявате, че сред краткосрочните цели и мерки, които смятате да предприемете е и *„максималното използване на капацитета на следователите от ОСЛО в Окръжна прокуратура Ямбол, чрез увеличаване на делата възложени им [...] чрез прилагане на обективни критерии за определяне на практическата и правна сложност на делата.“* Бихте ли дали пример за такива обективни критерии?

Пример за такъв обективен критерий съм посочила и в Концепцията си

– например дела с пострадали от престъпление малолетни и непълнолетни лица. Този критерий е свързан със защита на жертвите от престъпления, и в частност на децата, които психически са изключително уязвими. Друг такъв критерий може да бъде и за престъпления, свързани със злоупотреба със средства от фондове на ЕС, които са с фактическа и правна сложност, произтичаща от големия обем доказателствен материал, подлежащ на анализ.

2. Как по-конкретно виждате *активизиране на работата по делата, водени за корупционни престъпления, престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система* ?

В тази връзка може да се работи за извършване на разследване за престъпления по чл.253 от НК във всички случаи, когато се установи по конкретно дело, че са налице средства с недоказан произход.

Необходимо е и тясно взаимодействие с финансовите и данъчни институции за получаване на своевременна информация за данни за този вид престъпления.

16.03.2020 г.

ПОДПИС:

Д. ШКОДРОВА-ГЕОРГИЕВА